

Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting
Of the Seventy

Sargieties no otrā kārdinājuma

Elders Skots D. Vaitings
no Septiņdesmitajiem

April 2025 general conference

Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than

Neslēpieties no tiem, kas jūs mīl un atbalsta, bet gan steidzieties pie viņiem.

Pirms dažiem gadiem, kad man apritēja 12 gadi, mani uzaicināja piedalīties manā pirmajā Ārona priesterības kvoruma nometnē ar nakšņošanu. Tas bija ilgi gaidīts uzaicinājums, jo mans tēvs bija kvoruma vadītājs un bieži devās pārgājienos ar bīskapijas zēniem, kamēr man bija jāpaliek mājās.

Kad pienāca noliktā diena, es biju sajūsmā. Un man jāatzīst, ka es izmisīgi vēlējos iederēties starp vecākajiem zēniem. Es biju apņēmies to pierādīt. Pēc neilga laika mani pārbaudīja, lai noskaidrotu, vai iekļaušos un būšu daļa no grupas.

Mans uzdevums bija paņemt tēva automašīnas atslēgas, lai varētu izspēlēt kādu joku ar vadītājiem. Es neatceros, ko tieši teicu, lai pārliecinātu tēti, bet drīz vien ar atslēgām rokā, lepojoties par savu sasniegumu, skrēju pie zēniem.

Tad sekoja nākamais uzdevums. Man bija jāatslēdz automašīnas durvis un starp vadītāja sēdekļa atzveltni un automašīnas tauri jāiespiež nūja. Un man vajadzēja aizslēgt durvis, lai taures signāls skanētu līdz pat vakaram bez iespējas vadītājiem iekļūt automašīnā, lai izņemtu ārā šo vienkāršo rīku.

Šajā brīdī stāsts kļūst man ļoti apkaunojošs. Es nostiprināju nūju vietā, aizslēdzu durvis un skrēju, cik ātri vien spēju, lai paslēptos tuvējā krūmājā. Notupjoties zemē, es sajutu dedzinošas sāpes. Tumsā un steigā es biju uzsēdies uz savvaļas kaktusa.

Manus sāpju pilnos kliegzienus apslāpēja taures skaņas signāls, un man neatlika nekas cits,

gingerly hobbling back to the car, confessing my “sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father's plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them directly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were

kā tikai piesardzīgi aizklibot atpakaļ pie automašīnas, atzīties savos „grēkos” un meklēt pēc vienkāršas un kaunpilnas medicīniskās palīdzības.

Atlikušo vakara daļu es gulēju teltī uz vēdera, kamēr tēvs ar knaiblēm vilka ārā kaktusa dzelksņus no mana ... nu, teiksim tā, ka pēc tam vairākas dienas es nevarēju ērti sēdēt.

Esmu daudzkārt pārdomājis šo pieredzi. Tagad es varu pasmieties par savām jaunībā pastrādātajām muļķībām, pat ja daži svarīgākie principi man ir kļuvuši skaidri.

Šķiet, ka miesīgajam cilvēkam ir raksturīgi daudzi cilvēka uzvedības modeļi — vēlme iekļauties, vēlme pierādīt sevi, bailes palaist kaut ko garām un nepārvarama vajadzība slēpties, lai izvairītos no sekām. Es šodien pievērsīšu uzmanību tieši šai pēdējai uzvedībai — vēlmei slēpties pēc tam, kad esam izdarījuši kaut ko tādu, ko nevajadzētu darīt.

Es nepielidzinu savu bērnišķīgo izgājienu smagam grēkam, taču mēs varam villt dažas paralēles, kas var izrādīties noderīgas, kad tiekam pārbaudīti laicīgajā dzīvē.

Ādamam un Ievai Ēdenes dārzā bija idilliski apstākļi — papildnam pārtikas, neaprakstāms dārza skaistums — tas bija ne tikai skaists, bet arī tāds dārzs, kurā nebija ne nezāļu, ne durstīgu kaktusu.

Taču mēs arī zinām, ka dzīve dārzā ierobežoja viņiem nepieciešamo progresu. Dārzs nebija galamērķis, bet gan pārbaudījums, pirmais no daudzkiem, ar ko viņi tika pārbaudīti, sagatavoti un kas ļāva viņiem virzīties uz galamērķi — atgriešanos Tēva un Dēla klātbūtnē.

Atcerieties, ka dārzā bija pretestība. Luciferam bija ļauts pārbaudīt Ādamu un Ievu. Viņš vispirms kārdināja Ādamu, lai viņš nobaudītu laba un ļauna atziņas koka augli. Atcerēdamies pavēli neēst no tā, Ādams pretojās. Tad nāca svētītā Ieva, kura izvēlējās baudīt augli, pārliecinot Ādamu darīt to pašu.

Vēlāk Ādams un Ieva atzina, ka šis lēmums bija nepieciešams, lai piepildītu Debesu Tēva ieceri. Bet, nobaudot augli, viņi pārkāpa likumu — likumu, kas viņiem tika dots tieši no Tēva. No tā izrietošā un satricinošā izpratne par labo un ļauno droši vien viņos izraisīja moku sajūtu, kad viņi izdzirdēja Tēva balsi, sakot, ka Viņš atgriezīsies dārzā. Viņi saprata, ka ir kaili, jo viņi patiesi bija bez apģērba, dzīvodami nevainības

indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims:

“O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly chal-

stāvoklī. Bet, iespējams, vēl sāpīgāk par to, ka viņi tobrīd bija bez apģērba, bija tas, ka tagad viņu pārkāpums bija atklāts. Viņi bija neaizsargāti un ievainojami. Viņi bija kaili katrā šī vārda nozīmē.

Mūžīgais oportūnists Lucifers, zinot viņu atmaskojošo un novājināto stāvokli, atkal kārdināja viņus — šoreiz noslēpties no Dieva.

Šis kārdinājums, kuru es nosaukšu par „otro kārdinājumu”, ir tas kārdinājums, kas var radīt visnopietnākās sekas, ja mēs tam pakļausimies. Protams, vislabāk būtu izvairīties no visiem pirmajiem kārdinājumiem pārkāpt Dieva likumu, taču mēs zinām, ka ikviens šeit, uz Zemes, ir pakļauts dažādiem pirmajiem kārdinājumiem. Mēs ceram, ka, pieaugot mūsu briedumam un izpratnei, mūsu spēks izvairīties no pirmajiem kārdinājumiem arvien pieaugs, jo mēs centīsimies vairāk līdzināties mūsu Glābējam Jēzum Kristum.

Daži, iespējams, mēģina slēpties no Dieva, jo nevēlas, lai viņi tiktu atklāti vai atmaskoti, un viņi izjūt kaunu vai vainu. Tomēr daudzās rakstvietās ir norādīts, ka nav iespējams noslēpties no Dieva. Es dalīšos tikai ar dažām:

Tas Kungs māca Jeremiju, uzdodot šādus jautājumus: „Vai var kur kas paslēpties kādā slepenā vietā, ka Es to neredzētu, saka Tas Kungs. Vai ne Es tas esmu, kas piepilda debesis un zemi?”

Savukārt Ījabam tiek mācīts:

„Viņa acis taču ir nomodā pār cilvēku gaitām, un Viņš allaž redz visus viņu soļus.

Un nav tādas krēslas, nedz tik biezas tumsības, lai ļauno darbu darītāji spētu tanī paslēpties.”

Psalmists Dāvids ļoti poētiski izsaucas:

„Kungs, Tu izproti mani visos sikumos un mani pazīsti.

Tu zini — vai es sēdu vai ceļos — Tev ir skaidras manas domas jau no tālienes. ...

Jo nav vārda uz manas mēles, kas Tev, Kungs, nebūtu zināms. ...

Kurp lai es aizeju no Tava Gara, un kurp lai es bēgu no Tava vaiga?

Ja es kāptu debesīs, Tu tur esi, ja es nokāptu ellē, Tu esi arī tur.”

Jaunpievērstie

Tiem, kas ir nesen pievienojušies Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai, otrais kārdinājums var šķist īpaši izaicinošs. Topot kristīti,

lenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: "You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak."

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

President Russell M. Nelson has taught that "overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels."

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don't seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your

jūs esat noslēguši derību uzņemties Jēzus Kristus Vārdu, kas daudziem nozīmē arī dzīvesveida maiņu. Mainīt dzīvesveidu nav vienkārši. Bieži vien, lai virzītos pretī savam mīlošajam Debesu Tēvam, ir jāmaina ieradumi un paradumi, un pat līdzgaitnieki.

Pretinieks zina, ka jūs varat būt neaizsargāti pret viņa veiklajiem uzbrukumiem. Viņš tiks jūsu iepriekšējai dzīvei, kas jūs daudzējādā ziņā neapmierināja, tagad šķīst neticami pievilcīgai. Apsūdzētājs, kā viņš tiek saukts Jāņa atklāsmes grāmatā, kārdinās jūs ar šādām domām: „Tu neesi pietiekami spēcīgs, lai mainītu savu dzīvi; tu to nespēji; tu neiederies starp šiem cilvēkiem; viņi tevi nekad nepieņems; tu esi pārāk vājš.”

Ja šīs domas jums, kas esat tikko nostājušies uz derību ceļa, skan gluži kā patiesība, mēs lūdzam jūs nepievērst vērību apsūdzētāja balsij. Mēs jūs mīlam, jums tas ir pa spēkam, mēs jūs pieņemam, un kopā ar Glābēju jums būs spēks paveikt visu. Laikā, kad jums visvairāk nepieciešama mūsu mīlestība un atbalsts, neļaujiet sevi maldināt, domājot, ka mēs jūs atraidīsim, ja spersiet soli atpakaļ savā iepriekšējā dzīvesveidā. Pateicoties nepārspējamajam Jēzus Kristus Izpiršanas spēkam, jūs no jauna varat tikt darīti veseli. Bet, ja jūs slēpsieties no Viņa un attālināties no savas jauniegūtās ticības kopienas, jūs attālināties sevi no tā avota, kas var dot un dos jums spēku pārvarēt grūtības.

Kāds man dārgs draugs, jaunpievērstais, pastāstīja, cik grūti ir saglabāt ticību izolētībā. Kļūstot par daļu no atbalstošas kopienas un paliekot tajā, ir rodams liels spēks — visi paklūp, taču turpina pilnveidoties, būdami Jēzus Kristus mīlestības svētīti.

Prezidents Rasels M. Nelsons mācīja, ka „pasaules uzvarēšana nav kaut kas tāds, kas notiek vienas vai pāris dienu laikā. Tas noris visa mūsu mūža garumā, atkārtoti pieņemot Kristus mācību. Mēs izkopjam ticību Jēzum Kristum, ik dienas nožēlojot grēkus un ievērojot derības, kas apveltī mūs ar spēku. Mēs turamies uz derību ceļa un tiekam svētīti ar garīgo spēku, personīgu atklāsmi, pieaugošu ticību un eņģeļu kalpošanu.”

Ja gūstat miesas bojājumus, jūsu stāvoklis pasliktināsies un var kļūt dzīvībai bīstams, ja nevēršīsieties pēc pienācīgas medicīniskās palīdzības. Tas pats attiecas arī uz garīgām brūcēm. Taču neizārstētas garīgās brūces var apdraudēt jūsu

eternal salvation. Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

mūžīgo glābšanu. Neslēpieties no tiem, kas jūs mīl un atbalsta, bet gan staidzieties pie viņiem. Labs bīskaps, draudzes prezidents un vadītāji var palīdzēt jums piekļūt Jēzus Kristus dziedinošajam Izpirkšanas spēkam.

Tos, kuri, iespējams, slēpjas, mēs lūdzam atgriezties. Jums ir nepieciešams tas, ko piedāvā Jēzus Kristus evaņģēlijs un īstenotā Izpirkšana, un mums ir vajadzīgs tas, ko piedāvājat jūs. Dievs zina jūsu grēkus, jūs nevarat no Viņa noslēpties. Izlīgstiet ar Viņu.

Kā Viņa svētajiem ikvienam no mums Baznīcā ir jāveicina piederības kultūra, kas ir mīloša, pieņemoša un iedrošinoša visiem, kuri vēlas virzīties uz priekšu pa Viņa ceļu.

Sargieties no šī otrā kārdinājuma! Sekojiet gan seno, gan mūsdienu praviešu padomiem un ziniet, ka jūs nevarat noslēpties no mīlošā Tēva.

Tā vietā izmantojiet Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas brīnumaino dziedināšanas spēku. Tāds ir mūsu esamības mērķis — iegūt nespēcīgu un mirstīgu ķermeni, kas ir „pakļauts visādām ... vājībām” un kas, diemžēl, ļausies daudziem pirmajiem kārdinājumiem; progresēt pat tad, kad krītam šajos kārdinājumos; un pēc tam meklēt dievišķu palīdzību, lai kļūtu līdzīgāki mūsu Glābējam un mūsu Tēvam Debesīs. Tas ir Viņa ceļš. Tas ir vienīgais ceļš. Par šo patiesību es liecinu Jēzus Kristus Vārdā, āmen.